

РЕШЕНИЕ

№ 7154

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **977** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.266 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ).
Образувано е по жалба от „С. фармацевтично дружество д.д.“, с адрес на управление: С., 1000 Л., „В. улица” № 57, чрез процесуалния му представител-адв. А. Ц.-САК, срещу Решение № НСР-32423/29.09.2023 г. на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти (НСЦРЛП или Съвета).

Наведените и аргументирани с жалбата основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с приложимите материалноправни норми и несъответствие с целта на закона-чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК.

Иска се постановяването на съдебно решение, с което оспореното административно решение да бъде обявено за нищожно, евентуално-да бъде отменено като незакоонсъобразно. Твърдяната нищожност на решението е аргументирана с доводи за нарушаване на чл.27, ал.2, т.2 АПК, тъй като процесното решение било издадено по

време на висящо съдебно производство по оспорване на предходно решение на Съвета за утвърждаване на цена на производител в Позитивния лекарствен списък в размер на 7.96 лв. без ДДС, поради рефериране към цена в С. в размер на 4,07 евро.

С писмения отговор, инкорпориран в съпр. писмо по изпращане преписката на съда, ответникът оспорва допустимостта на жалбата по съображения, че е просрочена, както и основателността на жалбата.

С влязло в сила на 13.05.20234 година Определение №2019/23.02.2024 година жалбата в частта й, с която се иска отмяната на Решение № НСР-32423/29.09.2023 г. НСЦРЛП, като просрочена, е оставена без разглеждане и производството по делото продължи по жалбата в частта й за обявяване нищожността на същото административно решение.

В съдебно заседание пред АССГ, пълномощникът на жалбоподателя-адв.В. моли за уважаването на жалбата.

Ответникът чрез процесуалния си представител-юрк.К. оспорва допустимостта на жалбата по съображения за отпаднал към датата на съдебното заседание правен интерес от оспорването, поради произнасянето на ВАС с Решение № 2801/08.03.2024 г. на ВАС по № 5263/2023 г. А ако съдът приеме, жалбата за допустима, оспрова нейната основателност и моли за отхвърлянето й, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и събраните по делото доказателства и провери изцяло валидността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

1.От доказателствата по преписката се установява, че с Решение № НСР-27438/11.04.2022 г. (Решение от 11.04.2022 г. на НСЦРЛП), отразено в Протокол №488/31.03.2022 г., НСЦРЛП е утвърдил промяна на цена по чл. 261а, ал. 1 от ЗЛПХМ, на продукта Dipperam film-coated tablet 5 mg/160 mg x 28 (PVC/PVDC блистери без перфорация)“, с международно непатентно наименование „amlodipine, valsartan“, като цената му е определена на 7,96 лева (еквивалентна на 4,07 евро) без ДДС). Производството по издаване на решението е започнало с уведомително писмо № 111-7811/18.10.2021 г. от председателя на НСЦРЛП, относно стартиране на

процедура по чл. 43, ал. 6 НУПРРРЦЛП във връзка с § 8, ал. 1 от ПЗР на Наредбата за цените. Фактическите основания за издаденото решение са, че е вписан лекарствен продукт „Dipperam film-coated tablet 5 mg/160 mg x 28 (PVC/PVDC блистери без перфорация)“, с международно непатентно наименование „Amlodipine/Valsartan“ в Списъка на лекарства за официално определена, част „Б“, воден от Министерство на здравеопазването на С..

Между страните е безспорно, че последната (преди издаването на Решение от 11.04.2022 г. на НСЦРЛП) утвърдена цена на лекарствения продукт е 5,94 евро или 11,62 лева без ДДС.

Видно от съдържанието на Решението от 11.04.2022 г. на НСЦРЛП, в него няма инкорпорирано разпореждане по чл.60, ал.1 АПК за предварителното му изпълнение, нито страните по делото твърдят обратното.

Решението е било съдебно оспорено от „С. фармацевтично дружество д.д.“. С Решение №1554/09.03.2023 година, постановено по адм. дело №9288/2022 година по описа на АССГ жалбата е била отхвърлена. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 2801/08.03.2024 г. на ВАС по № 5263/2023 г., V о. Следователно Решение от 11.04.2022 г. на НСЦРЛП е влязло в сила на 28.03.2024 година.

2. С процесното административно решение-Решение с № НСР-32423/29.09.2023 г.), отразено в Протокол №566/20.09.2023 г., т.3 на Съвета е утвърдена промяна в цената по чл. 261 а ал. 1 от ЗЛПХМ, на същия лекарствен продукт (ЛП)- Dipperam Film-coated tablet 5 mg/160 mg x 28 (PVC/PVDC блистери без перфорация) (Dipperam 5 mg), включени в Приложение № 1 и 2 на ПЛС „Лекарствени продукти, предназначени за лечение на заболявания, които се заплащат по реда на Закона за здравното осигуряване“ и Приложение № 2 „Лекарствени продукти, заплащани от бюджета на лечебните заведения по чл. 5 от Закона за лечебните заведения и от бюджета на лечебните заведения с държавно и/или общинско участие по чл. 9 и 10 от Закона за лечебните заведения“ на ПЛС на лекарствения продукт Dipperam film-coated tablet 5 mg/160 mg x 28 (PVC/PVDC блистери без перфорация). В протокола е посочено, че решението е взето единодушно, като на заседанието е проведено в пълен състав на неговите седем члена, удостоверено с имената и подписите им, в приложения към протокола списък.

Производството е започнало с подаването от „С. фармацевтично дружество д.д.“ на 25.04.23 г. на декларация за липса на промяна в цената: 5,94 евро или 11,62 лева на ЛП по реда на чл.43 от Наредба за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти (Наредба за цените), заведена с рег. индекс 111-3380/26.04.2023 г. на Съвета.

С писмо изх.№111-3380/17.08.2023 година дружеството е било уведомено, че към датата на деклариране-25.04.23 г. е установена по-ниска цена на производител в референтна страна-С. от 4,07 евро. В законоустановения 14-дневен срок от уведомяването, дружеството не е подало възражение.

След издаването му процесното решение е било оспорено от „С. фармацевтично дружество д.д.“ по административен ред, като с Решение №КП-1/05.01.2024 г. жалбата е отхвърлена.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните изводи.

Жалбата е допустима, а направеното в съдебно заседание възражение от процесуалния представител на ответника за отпаднал правен интерес-неоснователно.

Между другото възражението на ответника по същество почива на факти, които са относими към доводите на жалбоподателя за нищожност. Съотношението на двете възражения-на жалбоподателя за нищожност и на ответника за отпаднал правен интерес е съотношение между хипотезата на чл.27, ал.2, т.2 АПК и хипотезата на чл.27, ал.2, т.1 АПК. Поради това всъщност неоснователността на възражението на ответника за недопустимост на жалбата обуславя и неоснователността на доводите на жалбоподателя за нищожност на акта.

В съответствие с чл.27, ал.2, т.2 АПК условие за допустимост на административното производство е липсата на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна, независимо дали е във фазата на издаване или оспорване. Хипотезата по т.1 от същия пък поставя като условие за допустимост липсата на влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни. Осъществяването на която е и да било от двете хипотези обуславя нищожност на административния акт. (В този смисъл Решение №4915/27.04.2020 година на ВАС по адм. дело №7981/2019 г., VII о. по отношение нарушаването чл.27, ал.2, т.2 АПК; Решение № 2096 от 22.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9706/2023 г., VII

о. по отношение нарушаването чл.27, ал.2, т.1 АПК).

За да е налице обективно тъждество (в предмета) обаче е необходимо съвпадение и във времевите предели на завършващите производството актове, както и в правните последици, които пораждат. В случая това не е така, по следните съображения на съда:

Съгласно чл.43, ал.1 от Наредбата за цените, от „С. фармацевтично дружество д.д.” като ПРУ (притежател на разрешението за употреба) е задължено да подава декларация на всеки 24 месеца от датата на утвърждаване на последната цена. Декларацията се отнася до промяна на цената на ЛП към датата на подаването ѝ, спрямо действащата цена, т.е. от датата на утвърждаване на последната цена на ЛП.

Следователно касае се за отделни производства, които се различават не само по времеви обхват на проверката, но и по правните последици на завършващите ги отделни актове. Последните определят началото на 24- месечния срок по чл.43, ал.1 от Наредбата за цените- от момента на издаването им, ако подлежат на предварително изпълнение по силата на разпореждане по чл.60, ал.1 АПК или от момента на влизането им в сила, ако няма такова. В този смисъл е и изразената позиция от пълномощника на жалбоподателя по повод направеното от процесуалния представител на ответника в съдебно заседание възражение за недопустимост на жалбата, поради отпаднал с постановяването на Решение № 2801/08.03.2024 г. на ВАС по № 5263/2023 г., V о. правен интерес. Точно поради това пък за съда буди недоумение, че пълномощникът на жалбоподателя поддържа доводите за нищожност на жалбата, които се основават именно на наличието на предходно административно производство между същите страни и със същия предмет, само че висящо-чл.27, ал.2, т.2 АПК, а ответникът пък от своя страна заявява в съдебно заседание възражение за отпаднал правен интерес на основание по чл.27, ал.2, т.1 АПК- влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни, след като в хода на цялото съдебно производство (с писмения отговор-становище, в съдебно заседание и с писмената защита) оспорва доводите на жалбоподателя за нищожност на основание по чл.27, ал.2, т.2 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оглед задължението на съда по чл.168, ал.1 АПК, пределите на проверката за

нищожност на процесния акт не са ограничени само от наведеното от жалбоподателя основание, а е необходима преценка на всички основания по чл.146 АПК. За да е законосъобразен един административен акт, той не трябва да е засегнат от пороците, визирани в чл.146 АПК. В противен случай е недействителен. Недействителните административни актове биват нищожни и унищожяеми, в зависимост от тежестта на порока, като критериите за разграничаването са установени от теорията и съдебната практика.

1. Съгласно чл.146, т.1 АПК, административният акт трябва да е издаден от компетентен орган- по материя, по място и по степен (и по време, при наличие на преклузивен срок за издаването му). В съответствие с ТР №2/1991г. на ВС, всяка некомпетентност води до нищожност. В конкретния случай, оспореното решение не е засегнато от порока по чл.146, т.1 АПК. Издадено е от компетентен орган- НСЦРЛП. Компетентността на органа произтича от чл. 259, ал. 1, т. 1 ЗЛПХМ и чл. 43, ал. 6 от Наредбата за цените.

2. Неспазването на установената форма за административния акт-чл.146, т.2, вр.чл.59 АПК поначало може да доведе само до унищожяемост на акта, освен ако порокът във формата е толкова съществен, че практически да се равнява на липса на форма, а отгук-и на липса на волеизявление. В процесния случай, изискването за форма на административния акт е спазено изцяло. Решението е в писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК.

3. Неспазването на административнопроизводствените правила-чл.146, т.3 АПК- може само по изключение да доведе до нищожност: когато е осъществена хипотеза на чл.27, ал.2 АПК, издадено е след преклузивен срок за произнасяне или е довело до липса на волеизявление.

Нито една от тези хипотези в случая не е осъществена.

Хипотезите на чл.27, ал.2, т.1 и т.2 АПК вече бяха обсъдени от съда, тази по т.3 (наличие на въпрос от компетентност на друг орган, когато актът не може да бъде издаден без предварителното решаване на този въпрос) не е осъществена, видно вкл. от изложеното за наличието на компетентност на органа-издател. Хипотезите на чл.27, ал.2, т.4-6 АПК пък са неотнормирани към случая.

В качеството на колегиален орган НСЦРЛП се състои от председател и шестима

членове-чл.258, ал.3 ЗЛПХМ. В случая, органът е заседавал в пълен състав, а решението е прието единодушно. Следователно спазени са изискванията за кворум и мнозинство при вземането на решението и волята на органа е валидно формирана и изразена.

Най-сетне съдът сочи и това, че сроковете по чл.259б ЗЛПХМ са инструктивни, а не преклузивни, а и не се твърди неспазването им.

4. Противоречието с материалния закон (чл.146, т.4 АПК) води до нищожност само тогава, когато е налице пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е лишен изцяло от законно основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон и от нито един орган.

Редът и условията за определяне и регистриране на цените на лекарствените продукти са регламентирани в Наредбата за цените. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата, цена на лекарствен продукт, включван в Позитивния лекарствен списък и заплащан с публични средства, е цената в български левове, утвърдена от Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти. Начинът за определяне на цената на лекарствен продукт, включван в Позитивния лекарствен списък и заплащан с публични средства, е посочен в чл. 8 от Наредбата. Съгласно чл. 8, ал. 1 цената се образува от следните елементи: а) цена на производител, която не може да бъде по-висока от левовата равностойност на най-ниската цена на производител за същия лекарствен продукт в Б., Гърция, Испания, Италия, Л., Л., Румъния, С., С. и Франция; б) надценка за търговец на едро в размер 7,6 и 4% от заявената по т. 1 цена съобразно критерия, определен в чл. 9 и в) надценка за търговец на дребно в размер 20, 18 и 16 на сто от заявената по т. 1 цена съобразно критерия, определен в чл. 9. Цената се изчислява като сбор от изброените елементи и ДДС (чл. 8, ал. 2 от Наредбата за цените).

В чл. 43 от Наредбата за цените е въведено задължение за притежателите на разрешението за употреба да подават в определен срок декларация, когато няма промяна в най-ниската цена на производител в референтните държави, въз основа на която е била утвърдена цената по чл. 2, ал. 1 на лекарствения продукт, включен в Позитивния лекарствен списък. Когато след проверка от експерти от

специализираната администрация на Съвета се установи, както е в процесния случай, че цената на производител по чл. 8 е по-ниска в сравнение с цената на производител, въз основа на която е била образувана цената на лекарствения продукт по чл. 2, ал. 1, Съветът служебно взема решение за промяна на утвърдена цена на лекарствен продукт – чл. 43, ал. 6 НУПРРРЦЛП.

По делото нито не се твърди, нито се установи толкова съществено нарушение на материалноправните изисквания, че процесното решение да е издадено при пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимите и посочени по-горе материалноправни норми

5. Последното изискване за законосъобразност е за съответствие с целта на закона-чл.146, т.5 АПК-правомощието за издаване на акта да не е насочено към постигане на друга цел, различна от законоустановената. Несъответствието с целта на закона (превратното упражняване на власт) обуславя нищожност, ако преследваната с административния акт цел е различна от законоустановената и не би могла да се постигне с никакъв акт- нито на същия, нито на който и да било друг орган.

Несъмнено в случая оспореното решение е в съответствие с целта на закона-насочено е към зоконово установеното регулиране цените на ЛП в защита на легитимния обществен интерес.

С оглед на изложеното съдът намери, че оспореното решение не е засегнато от порок, който да обуславя нищожността му спрямо което и да било от изискванията за закоонсъобразност по чл.146, т.1-т.5 АПК.

Установената валидност на административното решение обуславя отхвърлянето на жалбата като неоснователна.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало за ответната страна. То е своевременно упражнено (преди приключване на устните състезания по делото), като е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Неговият размер, при съобразяване с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37, ал.1 ЗПП, броя на съдебните заседания, предмета и фактичката и правна сложност делото, проявената активност и качество на осъществената защита, съдът определя близо до средния размер размер- 150 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.3 от АПК,

Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „С. фармацевтично дружество д.д.“, с адрес на управление: С., 1000 Л., „В. улица” № 57, чрез ппроцесуалния му представител-адв. А. Ц.-САК, срещу Решение № НСР-32423/29.09.2023 г. на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти със седалище [населено място], с искане за обявяване на нищожността му.

ОСЪЖДА „С. фармацевтично дружество д.д.“, с адрес на управление: С., 1000 Л., „В. улица” № 57 да заплати на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, със седалище [населено място] разноски по делото в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: